

lægen. Inde i Dagligstuen blev der i Aftenens Løb nu og da musiceret lidt af Værtinden. En anden Dame lod sig efter megen Tøven overtale til at synge en Romance; og da hun først var begyndt og havde gjort Lykke, kunde man ikke faa hende til at holde op igen.

Saaledes slæbte Timerne sig hen til Klokken halv elleve, da Desserten blev bragt ind. Blege og rødøjede af Søvnighed sad de gode Husfruer paa deres Pladser omkring Divanbordet og gjorde sig ikke engang længer nogen Umage for at tage sig ud. Enkelte af dem gabede endda ret ugenert bag deres arbejdsmærkede Haand. Selv Ingers Øjenlaag var bleven tunge og drømmende. Hos Værtinden og hos Stationsforstanderens Frue sporedes derimod en stærk nervøs Uro. Kandidat Balling havde nemlig sammen med sin unge Kone trukket sig tilbage til det tomme Kabinet, hvor der i Øjeblikket kun brændte en svagt lysende Ampel. Ikke mindre end fire Gange havde man forgæves kaldt dem ind til Desserten; og da de endelig kom, fremstillede Gerda sig med et Par Kinder og et Haar, der røbede, hvad hun aabenbart heller ikke brød sig om at lægge Skjul paa.

Kort efter brød man op. Gruppevis fulgtes man hjemad gennem den lille maanebelyste By og samledes igen foran de forskellige Havelaager for at tage en omstændelig Afsked.

Inger gik sammen med Stedets Læge, en mid-